

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

IV. De Sacramento Chrismatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

sacramentalis imprimi operatio; cum obicem voluntatis contrarie non invenit obstitentem.

Sed & si quis non sponte, dum tamen non omnino coactus baptismatis suscepit sacramentum, Christianitatis characterem suscipit; utputa, cum quis terroribus, atque suppliciis ad undam salutarem trahitur, & ob id tanquam conditionaliter volens, licet absolute non vult, est ad fidei Christianae cogendus observantiam. Ille vero, qui nunquam consentit, sed penitus contradicit, nec rem, nec characterem sacramenti suscipit. Plus est enim expresse contradicere, quam minime consentire.

de quo non est praesumptio quod sit baptizatus, debet sine mentis operatione baptizari. h. d.

Illud a in dubium venire non debet, quoties nulla exstant indicia inter propinquos & familiares, quibus aliquis baptizatus esse doceri possit, eisdem baptizari minime prohibendos esse. Quod enim factum esse nescitur, nulla ratio finit, ut iterum videatur: nec temeritas intervenit praesumptionis, ubi est diligentia pietatis. De eo tamen, qui Christianis parentibus natus, inter Christianos esse fideliter conversatus, tam violenter praesumitur quod baptizatus fuerit, ut haec praesumptio pro veritate sit habenda, donec evidentissimis argumentis contrarium probatum fuerit.

Iterum sciantur baptizatus, debet severissime puniri, & ignominie vero huiusmodi non potest ordinari, nisi in necessitate. h. d.

Quod si quis sciens & prudens iterum baptizari sustinuerit, ac dilissime poenitentiae subiciendus erit: quod si ignoranter, nulla quidem imponenda est poenitentia, sed nisi magna cogat necessitas, ordinari non poterit.

Illi quoque, qui ausu temerario in homine iam baptizato celestia vacuum iterare ausu fuerint, excommunicationis mucrone percussit, ab omni officio & beneficio Ecclesiastico deponentur.

Multa sunt in baptismo, quae non sunt de ejus substantia. h. d.

Postremo sciendum est, quod licet verbo tantum & elementis baptismatis substantia contineatur & forma, multa tamen a sanctis patribus ad ejus decorem fuerunt solenniter constituta, ut immersionis numerus, exorcismi, elericorum exsufflationes, salis benedicti exhibitio, salive contactus, inunctio: quae si ex neglectu praetermissa fuerint, omnino culpa reos arguet.

Baptismus non debet conferri in privatis domibus, nisi ex necessitate, vel in magna necessitate. h. d.

Illud etiam novissime a vicenisi concilio constitutum est, ne quis in privatis domibus, sed duntaxat in Ecclesiis, in quibus sunt ad hoc fontes specialiter deputati, aliquos audeat baptizare: nisi Regum vel Principum liberi baptizandi fuerint, vel talis necessitas emergerit, propter quam ad Ecclesiam absque periculo accessus haberi nequeat.

DE SACRAMENTO CHRIS-

SMATIS.

TITVLVS IV.

Fideles post receptum baptismum debent christianari. h. d. Namvis autem continuo tranlaturis regenerationis sufficiat beneficium, victuris tamen etiam confirmationis auxilium est necessarium. Ita enim conjuncta sunt haec duo sacramenta, ut unum ab altero, nisi morte praeviente, separari non debeat.

Christiani sacramentum operatur augmentum gratiae, & sibi Episcopi christianant. h. d.

a Can. si nulla extant, de consec. dist. 4. b Canon. qui huius, de consec. dist. 4. c Canon. ut extr. eod. d Cl. r. eod. tit.

Igitur omnes fideles post baptismum, ut per manus impositionem accipere debent, in poenitentiam inveniuntur. Spiritus Sanctus enim, post super aquas baptismi salutis descendit, in plenitudinem tribuit ad incrementum, in confirmatione robur & augmentum praebet ad gratiam. Vnde & ceteras conditiones simpliciter accedens, non debet exhibere, hanc non nisi firmam intentionem, hanc scopus conferre debet: alioquin nulla est confirmatio. In Ecclesiastica sacramenta reputabitur, cum non potuisse prater Apostolos, quorum haec erat potestas, nisi illi legantur.

Jejunii a jejunio debet dari Christiana, nisi manifeste aliter hoc dicat.

Accedent igitur, qui legitime sanctorum, ad confirmationem jejunii d, ut a jejunio Episcopi, hanc firmate in fronte deliniri per manus impositionem accedentium recipiant. Plane infirmis, & moribundis, vel qualibet causa impeditis, nulla de rationabilis ratione, manus imponi poterit.

In Baptismo, Confirmatione, & Ceteris Sacramentis, non potest conferri, nisi in necessitate. h. d.

Illud e commune est tam his qui baptizati sunt, quam etiam illis qui confirmationem accipiunt: debent, ut aliquem in patriam habeant, qui in religione Christiana, & fide Domini constantem deum pro eis apud Deum, qui si fideliter exierint, quod in Ceteris observandum est.

Pater non debet esse pater, vel non baptizatus, nisi in necessitate. h. d.

Admonendi tamen sumus, quod nec pater, nec mater, sed unus s tantum, sine viis, sine malis, sine quibusquam tenere, vel levare poterit, qui in baptismo non sit, vel confirmatus.

Parentes non possunt esse pater, vel mater, nisi in necessitate, vel in magna necessitate. h. d.

Parentes quoque proprios filios, vel alios, vel monachi alienos de sacro fonte confirmari, vel confirmationem tenere non debent.

Nec baptizatus, nec Christiana possessio, nec in sacro fonte potest tempore interditi. h. d.

Commune etiam illud est, ut utriusque, quod de consecratione, ut paulo ante diximus, iterari potest, quod utriusque ambo characterem imprimunt, & quod iterari non potest, ob imminens ex dilatare periculum, non potest conferri, & pro utroque christi coelestis potestatis suo loco latius exponemus.

DE POENITENTIA, ET REMISSIO-

NE.

TITVLVS V.

DE POENITENTIA, ET RE-

MISSIO-

NE.

Poenitentia, est Sacramentum, a quo committitur confessio, & satisfactione concurrentibus peccatorum operatur remissio. Multiplex enim Dei misericordia ita lapibus humanis subvenit, ut non solum per baptismi & confirmationis gratiam, sed etiam per poenitentiae medicinam spes aeternae salutis velit. Vnde quidona regenerationis voluntas proprio se iudicio condemnantes, per Sacramentum poenitentiae ad criminum remissionem, quasi ex castigatione repta tabula ad portum perveniunt.

a Can. novissimi de consec. dist. 4. b Can. de consec. dist. 4. c Can. ut. s. per font. extr. de sac. ord. d Can. non potest de consec. dist. 4. e Ca. vas ante poenit. de conf. dist. 4. f Ca. non potest de consec. dist. 4. g Can. non licet de consec. dist. 4.